

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2015. május 21. (*)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A tőke szabad mozgása – Eltérés – Pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefüggő tőkemozgások – Külföldi befektetési alapok befektetési jegyeiből származó tőkejövedelmek tekintetében átalányadózást előíró nemzeti szabályozás – Fekete alapok”

A C-560/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2013. október 30-án érkezett, 2013. augusztus 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Finanzamt Ulm**

és

Ingeborg Wagner-Raith

között,

a **Bundesministerium der Finanzen**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, S. Rodin, E. Levits (előadó), M. Berger és F. Biltgen bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. november 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- I. Wagner-Raith képviselőjében U. Ziegler Rechtsanwalt,
- a német kormány képviselőjében T. Henze, A. Wiedmann és K. Petersen, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében S. Brighthouse, meghatalmazotti minőségben, segítője: K. Bacon barrister,

– az Európai Bizottság képviselőjében T. Scharf, A. Cordewener és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2014. december 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének értelmezése.

2 E kérelmet az I. Wagner-Raith, M. Schweier örököse és a Finanzamt Ulm (ulmi adóhivatal) között olyan befektetési jegyekb?l származó t?kejövedelmek adóztatása tárgyában folyamatban lév? eljárásban terjesztették el?, amelyek esetében a befektetési alapok székhelye a Kajmán-szigeteken (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának tengerentúli területe) található.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A Szerződés [Amszterdami Szerződéssel hatályon kívül helyezett] 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelv (HL L 178., 5. o.; magyar nyelv? különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.) 1. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] következ? rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok eltörlik a tagállamokban honos személyek közötti t?kemozgásokra vonatkozó korlátozásokat. Az irányelv alkalmazásának megkönnyítése érdekében a t?kemozgások osztályozása az I. mellékletben foglalt nomenklatúrával összhangban történik”.

4 A 88/361 irányelv I. mellékletében felsorolt t?kemozgások között a „Közvetlen befektetések” cím? I. pontban szerepel az új vagy meglév? vállalkozásban történ? részesedés tartós gazdasági kapcsolatok létrehozása vagy fenntartása céljából.

5 Az említett melléklet „Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel végrehajtott m?veletek” cím? IV. pontjának a „kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel [végrehajtott m?veletekkel]” kapcsolatos A. része tartalmazza többek között az értékt?zsdei kereskedésben részt vev? külföldi kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek honos személyek általi megszerzését, valamint az értékt?zsdei kereskedésben részt nem vev? külföldi kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek honos személyek általi megszerzését.

6 Az ugyanezen mellékletben található „magyarázó megjegyzések” pontosítják a következ?ket:

„Kizárólag e nomenklatúra és ezen irányelv alkalmazásában a következ? kifejezések:

Közvetlen befektetések

Természetes személyek vagy kereskedelmi, ipari, illetve pénzügyi vállalkozások által végrehajtott bármely befektetés, amelynek célja, hogy a tőket nyújtó személy és a vállalkozó vagy vállalkozás – amely számára a tőket gazdasági tevékenység folytatása céljából rendelkezésre bocsátották – között tartós és közvetlen kapcsolatot hozzon létre, illetve tartson fenn. Ezt a meghatározást a legtágabban kell értelmezni.

[...]

A nomenklatura I. 2. pontjában említett, részvénytársasági jogi formájú vállalkozások közvetlen befektetésben való részvételi jelleggel rendelkeznek, ha egy részvénytársaság, amely egy természetes személy vagy egy másik vállalkozás vagy bármely más részvénytulajdonos birtokában van, vagy a részvénytársaságokra vonatkozó nemzeti jogszabályok, vagy más rendelkezések alapján felhatalmazza a részvényt arra, hogy ténylegesen részt vegyen a vállalat irányításában, illetve ellenőrzésében.

[...]

A német jog

7 A külföldi befektetési jegyek értékesítéséről és a külföldi befektetési jegyekből származó jövedelem adóztatásáról szóló, 1969. július 28-ai törvény (Gesetz über den Vertrieb ausländischer Investmentanteile und über die Besteuerung der Erträge aus ausländischen Investmentanteilen, BGBl. 1969 I., 986. o.) 2002. január 1-jétől 2003. december 31-ig hatályos változatának (a továbbiakban: „AuslInvestmG”) a külföldi befektetési alapok befektetési jegyeiből származó jövedelem adóztatásával kapcsolatos 17. §-a a következőket mondta ki:

„(1) A külföldi befektetési jegyekre fizetett osztalékok [...] a jövedelemadóról szóló törvény 20. §-a (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett tőkejövedelmek körébe tartoznak [...]

[...]

(3) Az (1)–(2a) bekezdés csak akkor alkalmazandó,

1. a) ha a külföldi befektetési vállalkozás bejelentette a hatóságnak arra vonatkozó szándékát, hogy a jelen törvény hatálya alá tartozó területen külföldi befektetési jegyeket kíván értékesíteni nyilvános ajánlat, nyilvános reklám útján vagy hasonló módon [...], vagy

b) ha azokat a külföldi befektetési jegyeket, amelyeket valamely német tőzsdén jegyzésre vagy szabályozott piacra bevezettek, a tőzsdén által elírt hirdetmények kivételével, nem nyilvános ajánlat, nyilvános reklám útján vagy hasonló módon értékesítik (1. § (2) bekezdés), és ha a külföldi befektetési vállalkozás a jelen törvény hatálya alá tartozó területen székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező olyan képviselőt nevezett ki, aki a vállalkozást az adóhatósággal szemben és az adóügyi bíróságok előtt képviselni tudja, és

2. ha a külföldi befektetési vállalkozás a külföldi befektetési jegyek birtokosait minden osztalékfizetés esetén [...] német nyelven tájékoztatja [az egy befektetési jegyre eső osztalék összegéről és bizonyos, abban foglalt összegekről]

[...]

és kérésre igazolja ezen adatok helyességét.”

8 Az AuslInvestmG 1993. december 30-tól 2000. december 31-ig hatályos változatának 18.

§?a a következ?képpen rendelkezett:

„(1) Ha nem teljesülnek a 17. § szerinti feltételek, akkor a külföldi befektetési jegyekre fizetett osztalékok [...] a jövedelemadóról szóló törvény 20. §?a (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett t?kejövedelmek körébe tartoznak [...].

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt adóalapokat igazolni kell. Az igazolást szolgáló dokumentumokat német nyelven kell megszövegezni vagy német fordítással kell ellátni. A külföldi befektetési vállalkozásnak a jelen törvény hatálya alá tartozó területen székhellyel vagy lakóhellyel rendelke? olyan képvisel?t kell kineveznie, aki a vállalkozást az adóhatósággal szemben és az adóügyi bíróságok el?tt képviselni tudja.

(3) Megfelel? igazolás vagy képvisel? kinevezése hiányában a kedvezményezett esetében a külföldi befektetési jegyekre fizetett osztalékokat, valamint azon értéktöbblet 90%-át kell figyelembe venni, amely a külföldi befektetési jegy naptári évben megállapított els? visszaváltási ára és a naptári évben megállapított utolsó visszaváltási ára közötti különbözetnek felel meg; legalább a naptári évben megállapított utolsó visszaváltási ár 10%-át figyelembe kell venni. [...]”

9 A befektetési alapkezel? társaságokról szóló törvénynek (Gesetz über Kapitalanlagegesellschaften) a nemzeti befektetési alapokra az alapügy tényállásának idején alkalmazandó változata lényegében úgy rendelkezett, hogy a befektetési jegyek birtokosainak az „átláthatóság elve” szerint kell adózniuk, vagyis úgy, mintha közvetlenül maguk szerezték volna a jövedelmet a kollektív portfólió keretében.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdések

10 1997 és 2003 között M. Schweier értékpapírszámlát tartott fenn a liechtensteini LGT Bank AG-nál (a továbbiakban: „LGT”), amely számlán többek között olyan befektetési alapok befektetési jegyei is megtalálhatók voltak, amelyek a Kajmán?szigeteken rendelkeztek székhellyel. Mivel e befektetési alapok nem tettek eleget az AuslInvestmG 17. §-ának (3) bekezdése szerinti bejelentési, engedélyezési és igazolási kötelezettségeiknek, valamint az AuslInvestmG 18. §?a (2) bekezdésének harmadik mondata értelmében vett képvisel?t sem neveztek ki, Németországban az úgynevezett „fekete alapok” körébe tartoztak, amelyekre alkalmazhatók voltak az AuslInvestmG 18. §?a (3) bekezdésének rendelkezései.

11 M. Schweier csak 2008-ban tájékoztatta a Finanzamt Ulmot arról, hogy a szóban forgó években t?kejövedelemre tett szert, amely többek között az LGT-nél elhelyezett értékpapírokból származott. Ezért – miután kiszámította e jövedelem összegét az LGT által a rendelkezésére bocsátott dokumentumok alapján – helyesbített adóbevallások útján bevallotta azokat az említett adóhivatalnál, majd az AuslInvestmG 18. §?a (3) bekezdésének alkalmazásával megállapította a szóban forgó egyes adóévekre vonatkozó átalányösszeget.

12 Az érintett adóhivatal a vonatkozó adóéveket érint?en módosította az M. Schweiert terhel? jövedelemadó megállapításáról szóló határozatokat, és a szóban forgó t?kebefektetésekb?l származó t?kejövedelmeket az 1997-es évben 44 970,69 EUR, az 1998-as évben 63 779,07 EUR, az 1999-es évben 106 826,16 EUR, a 2000-es évben 94 999,24 EUR, a 2001-es évben 96 055,10 EUR, a 2002-es évben 100 157,99 EUR, a 2003-as évben pedig 116 823,07 EUR, összesen mintegy 623 611,32 EUR összegben állapította meg.

13 M. Schweier panaszt nyújtott be e kiegészít? adókkal szemben, arra hivatkozva, hogy az AuslInvestmG 18. §-ának (3) bekezdése szerinti átalányadóztatás összeegyeztethetetlen a t?ke szabad mozgásának elvével. Szerinte a kiegészít? adóztatás alapjául csak tényleges jövedelmek szolgálhatnak, amelyek összegét meg kell határozni. M. Schweier t?kejövedelmeinek az

AuslInvestmG 18. §a (1) bekezdése alapján történ? adóztatását kérte, és az érintett adóhivatal rendelkezésére bocsátotta az ehhez szükséges dokumentumokat és számításokat.

14 Miután a Finanzamt Ulm elutasította e panaszt, M. Schweier keresetet nyújtott be a Finanzgericht Baden-Württemberghez (baden-württembergi adóügyi bíróság). 2012. február 27-i határozatával e bíróság túlnyomórészt helyt adott az e keresetben foglaltaknak, és úgy ítélte meg, hogy az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése sérti a t?ke szabad mozgásának elvét, és következésképpen kimondta, hogy azok a t?kejövedelmek, amelyekre M. Schweier a szóban forgó befektetési jegyek révén ténylegesen szert tett, valamennyi szóban forgó adóévben alacsonyabbak voltak az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése alapján megállapított összegnél, és összesen 260 872,97 EUR-t tettek ki. A Finanzamt Ulm felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Bundesfinanzhof (szövetségi adóügyi bíróság) elé ezen ítélettel szemben.

15 E felülvizsgálati kérelemben a Finanzamt Ulm arra hivatkozik, hogy az alapeljárásban az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdését kell alkalmazni, mivel ez a rendelkezés az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésében szerepl? „standstill” klauzula hatálya alá tartozik. Egyrészt ugyanis – mivel egy befektetési alap tevékenysége elválaszthatatlan az alap befektetési jegyeivel rendelke? befektet?k adóztatásától – az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése nemcsak a befektet?kre, hanem magukra a befektetési alapokra is vonatkozik, és ezért az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése értelmében vett pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefügg? rendelkezést képez. A befektetési alaphoz fennálló részesedés másrészt közvetlen befektetésnek min?sül.

16 A kérdést el?terjeszt? bíróság szerint az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése szerinti átalányadóztatás alkalmas arra, hogy a német befektet?ket visszatartsa attól, hogy az AuslInvestmG 17. §a és 18. §a (1) bekezdése szerinti követelményeknek eleget nem tév? alapokba fektessenek be, amennyiben ez az átalányadóztatás általában terheesebb, mint a belföldi alapok befektetési jegyeivel rendelke? azon befektet?k adóztatása, akik nem igazolják az ezekb?l származó jövedelmüket. Emellett egy úgynevezett „fekete alap” befektetési jegyeinek birtokosa számára lehetetlen jövedelme tényleges nagyságának bizonyítása és így az említett átalányadóztatás alóli mentesülés, míg a befektetési alapkezel? társaságokról szóló törvény nem ír el? ilyen jelleg? átalányadóztatást valamely belföldi alaphoz való befektetés esetén.

17 A kérdést el?terjeszt? bíróság pontosítja, hogy az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdésében foglalt szabály, amelyet a Finanzamt Ulm a szóban forgó id?szakban M. Schweierre alkalmazott, lényegében már 1993. december 31-én hatályos volt. E bíróság hozzáteszi, hogy azokat a befektetési alapokat, amelyeknek befektetési jegyeivel M. Schweier rendelkezett, harmadik országbeli befektetési alapoknak kell tekinteni, mivel azokat a Kajmán-szigeteken hatályos engedélyezési és felügyeleti szabályok szerint hozták létre, és az érintett befektetési alapkezel? társaságok is ott rendelkeztek székhellyel.

18 A kérdést el?terjeszt? bíróságnak ugyanakkor kétségei vannak az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése alkalmazásának feltételeit, és azt illet?en, hogy az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy közvetlen befektetésekkel függ-e össze.

19 E körülmények között a Bundesfinanzhof felfüggesztette az eljárást, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Azért nem ellentétes-e a harmadik országbeli alapokban fennálló részesedések esetében az [EUMSZ 63. cikk] szerinti szabad t?kemozgással az olyan nemzeti szabályozás (jelen esetben: az AuslInvestmG 18. §ának (3) bekezdése), amely szerint a külföldi befektetési alapokban részesedéssel rendelke? belföldi személyek tekintetében bizonyos feltételek mellett az osztalékokon kívül a fiktív jövedelmet is figyelembe kell venni az év els? és utolsó visszaváltási ára közötti különbözet 90%-ának, legalább azonban az utolsó visszaváltási ár (vagy a t?zsdei

vagy piaci érték) 10%-ának megfelel? mértékben, mert az 1993. december 31. óta lényegében változatlan szabályozás az [EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése] szerinti, a szerzett jogok védelmére vonatkozó szabály értelmében vett pénzügyi szolgáltatások nyújtásával függ össze?

Az els? kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

2) Minden esetben az [EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése] értelmében vett közvetlen befektetésnek min?sül?e az ilyen harmadik országbeli székhellyel rendelke? befektetési alapon fennálló részesedés, vagy az erre adandó válasz attól függ, hogy a részesedés a befektetési alap székhelye szerinti állam nemzeti rendelkezései alapján vagy más okból lehet?séget biztosít?e a befektet?nek arra, hogy ténylegesen részt vegyen a befektetési alap irányításában, illetve ellen?rzésében?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?l

Az els? kérdésr?l

20 Els? kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 64. cikket úgy kell?e értelmezni, hogy az alapeljárásban szerepl?höz hasonló olyan nemzeti jogszabály, amely a külföldi befektetési alap befektetési jegyeivel rendelke? személyek jövedelmei tekintetében átalányadózást ír el?, ha ez az alap nem tett eleget bizonyos jogszabályi kötelezettségeknek, az említett cikk értelmében vett pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefügg? t?kemozgásokra vonatkozó intézkedést képez.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése tartalmazza azon t?kemozgások kimerít? listáját, amelyek mentesülhetnek az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól, és e rendelkezést, mint a t?ke szabad mozgásának alapvet? elvét?l való eltérést, szigorúan kell értelmezni (lásd: Welte?ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 29. pont).

22 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó jogszabály t?kemozgásokra vonatkozik?e, és amennyiben igen, ezek a t?kemozgások együtt járnak?e pénzügyi szolgáltatások nyújtásával.

23 Mivel a „t?kemozgások” fogalmának meghatározása hiányzik az EUM?Szerz?désb?l, a Bíróság a 88/361 irányelv I. mellékletét képez? nómenklatúrájának jelzésértéket tulajdonított, figyelembe véve, hogy e melléklet bevezetésében foglaltaknak megfelel?en az abban szerepl? lista nem kimerít? (lásd e tekintetben különösen: van Hilten?van der Heijden ítélet, C?513/03, EU:C:2006:131, 39. pont; Missionswerk Werner Heukelbach ítélet, C?25/10, EU:C:2011:65, 15. pont; Welte?ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 20. pont).

24 Az értékt?zsdei kereskedésben részt vev? vagy részt nem vev? külföldi kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek honos személyek általi megszerzése a 88/361 irányelv I. melléklete „Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel végrehajtott m?veletek” cím? IV. pontjának „a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel [végrehajtott m?veletekre]” vonatkozó A. részében feltüntetett t?kemozgások között szerepel.

25 A kollektív befektetési vállalkozások által fizetett osztalék megszerzése, jóllehet e nómenklatúra nem említi kifejezetten a „t?kemozgások” között, összekapcsolható az értékt?zsdei kereskedésben részt vev? vagy részt nem vev? külföldi kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek honos személyek általi megszerzésével, és ezért elválaszthatatlan a t?kemozgástól (lásd ebben az értelemben: Verkooijen?ítélet, C?35/98, EU:C:2000:294, 29. pont).

26 Következésképpen az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely akképpen szabályozza a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel rendelkező befektetők jövedelmének adóztatását, hogy eltérő adózási szabályokat állapít meg attól függően, hogy az érintett külföldi befektetési alap eleget tesz-e az AuslInvestmG 17. §-ának (3) bekezdésében, illetve 18. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, olyan intézkedést képez, amely az említett nomenklatúra értelmében vett tőkemozgásokra vonatkozik.

27 Ennélfogva meg kell határozni, hogy azok a tőkemozgások, amelyekre az alapügyben szereplőhöz hasonló jogszabály vonatkozik, együtt járnak-e az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése szerinti pénzügyi szolgáltatások nyújtásával.

28 Elsként a különösen a kérdést elterjesztő bíróság és az Európai Bizottság által hivatkozott azon feltevést kell megvizsgálni, amely szerint kizárólag azok az intézkedések tartozhatnak az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, amelyek közvetlenül magukra a pénzügyi szolgáltatókra vonatkoznak, és e szolgáltatók pénzügyi műveleteinek végrehajtását és felügyeletét, valamint e szolgáltatók engedélyezését vagy felszámolását szabályozzák, és nem sorolhatók e körbe a befektetők adóztatására vonatkozó jogszabályi rendelkezések.

29 E tekintetben emlékeztetni kell mindenekelőtt a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára, illetve a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseinek egymástól való elhatárolására.

30 A Bíróság korábban már kimondta, hogy az EUMSZ 56. cikk és az EUMSZ 63. cikk szövegéből, valamint abból a tényből, hogy a két cikk a Szerződés IV. címének két külön fejezetében található, az következik, hogy ezek a rendelkezések, bár szoros kapcsolatban állnak egymással, eltérő helyzetek szabályozására irányulnak, és ezért hatályuk is eltér (lásd e tekintetben: Fidium Finanz ítélet, C/452/04, EU:C:2006:631, 28. pont).

31 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy annak meghatározásakor, hogy valamely nemzeti jogszabály a Szerződésben biztosított egyik vagy másik alapvető szabadság körébe tartozik-e, az érintett jogszabály célját kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: Holböck-ítélet, C/157/05, EU:C:2007:297, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Dijkman és Dijkman-Lavaleije ítélet, C/233/09, EU:C:2010:397, 26. pont; Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C/35/11, EU:C:2012:707, 90. pont).

32 Amint arra indítványának 67. pontjában a főtanácsnok lényegében rámutatott, az olyan nemzeti jogszabály, amelynek tárgya elsődlegesen a pénzügyi szolgáltatások nyújtására terjed ki – még ha ez tőkemozgásokkal is járhat vagy összefügghet azokkal –, a Szerződés szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

33 A Bíróság ugyanis már kimondta, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely a valamely harmadik államban letelepedett társaság számára előzetes engedély megadásához köti az üzletszerűen végzett hitelnyújtási tevékenység belföldön történő folytatását, és ezáltal a pénzügyi piacra jutásban akadályozza e társaságot, döntően az EUMSZ 56. és azt követő cikkek szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságát érinti (Fidium Finanz ítélet, C/452/04, EU:C:2006:631, 49. és 50. pont).

34 Ezzel ellentétben azok a nemzeti intézkedések, amelyek tárgya legalább elsődlegesen a tőkemozgásokra terjed ki, az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak.

35 E körülmények között annak elírása, hogy valamely intézkedés csak akkor tartozhat az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, ha közvetlenül magukra a pénzügyi szolgáltatókra

vonatkozik és e szolgáltatók pénzügyi műveleteinek végrehajtását és felügyeletét, valamint e szolgáltatók engedélyezését vagy felszámolását szabályozza, végeredményben veszélyeztetné a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára, illetve a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseinek egymástól való elhatárolását.

36 Tovább erősíti ezen értelmezést – amely szerint az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének nem célja a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos helyzetek szabályozása –, hogy a tőke szabad mozgására vonatkozó fejezettel ellentétben a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó fejezet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a benne foglalt előnyöket valamely harmadik állam joga alá tartozó, az Európai Unión kívül letelepedett szolgáltatókra is kiterjeszti, mivel ezen utóbbi fejezet célja, hogy a tagállamok állampolgárainak a javára biztosítsa a szolgáltatásnyújtás szabadságát (Fidium Finanz ítélet, C-452/04, EU:C:2006:631, 25. pont).

37 Ezzel ellentétben az EUMSZ 63. cikkből és az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdéséből az következik, hogy főszabály szerint tilos a tagállamok és harmadik országok közötti, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefüggő tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás, kivéve ha e korlátozás a nemzeti vagy uniós jogszabályok alapján 1993. december 31-én, illetve adott esetben 1999. december 31-én hatályban volt.

38 Ezért a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára, illetve a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezései között a területi és személyi hatályuk tekintetében fennálló különbségekből fakadóan az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése által szabályozott helyzetek szükségszerűen eltérnek az EUMSZ 56. és azt követő cikkek által szabályozott helyzetektől.

39 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy – amint arra indítványának 74. pontjában a főtanácsnok rámutatott – az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése alkalmazásának meghatározó feltétele arra az okozati viszonyra vonatkozik, amely a tőkemozgások és a pénzügyi szolgáltatások nyújtása között áll fenn, nem pedig a vitatott nemzeti intézkedés személyi hatályára vagy annak az ilyen szolgáltatások nyújtójával – nem pedig címzettjével – fennálló kapcsolatára. Ugyanis a jelen ítélet 21. pontjában már említettek szerint az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatályát a korlátozások alá vonható tőkemozgásokra utalással határozták meg.

40 Következésképpen az a körülmény, hogy valamely nemzeti intézkedés elsősorban a befektetőre és nem a pénzügyi szolgáltatóra vonatkozik, nem zárja ki, hogy ez az intézkedés az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozzon.

41 Végül a Bizottság állításával ellentétben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a tagállamok adójogi szabályozásai az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozhatnak (lásd különösen: Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-446/04, EU:C:2006:774, 174–196. pont; Holböck ítélet, C-157/05, EU:C:2007:297, 37–45. pont; Prunus és Polonium ítélet, C-384/09, EU:C:2011:276, 27–37. pont).

42 Másodszor az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésében szereplő eltérés hatálya tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy ezen eltérés szigorú értelmezésének célja az EUMSZ 63. cikk hatékony érvényesülésének megőrzése.

43 Ezért valamely nemzeti intézkedés akkor tartozhat az említett eltérés hatálya alá, ha olyan tőkemozgásokra vonatkozik, amelyek kellően szoros kapcsolatban állnak a pénzügyi szolgáltatások nyújtásával.

44 Amint azt indítványának 74. pontjában a f?tanácsnok hangsúlyozta, ahhoz, hogy a kapcsolat kell?en szorosnak min?süljön, az szükséges, hogy ok?okozati viszony legyen a t?kemozgások és a pénzügyi szolgáltatások nyújtása között.

45 Ebb?l következik, hogy az olyan nemzeti jogszabály, amely – amellet, hogy a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó t?kemozgásokra alkalmazandó – korlátozza a pénzügyi szolgáltatások nyújtását, az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd analógia útján az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdése szerinti, közvetlen befektetésekkel vagy letelepedéssel összefügg? t?kemozgásokkal kapcsolatban: Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C?446/04, EU:C:2006:774, 183. pont; Holböck?ítélet, C?157/05, EU:C:2007:297, 36. pont).

46 A jelen esetben a Kajmán?szigeteken található befektetési alapok befektetési jegyeinek és az ezek után járó osztaléknak a megszerzése azzal jár, hogy e befektetési alapok pénzügyi szolgáltatásokat nyújtanak az érintett befektet? részére. Egy ilyen befektetés különbözik a társasági részesedések befektet? általi közvetlen piaci megszerzését?l, mivel e szolgáltatások révén nagyobb mérték? diverzifikáció érhet? el a különböz? eszközök között, valamint jobban megosztható a kockázat.

47 Az alapügyben szerepl?höz hasonló nemzeti jogszabály, amely átalányadózást ír el?, és egyúttal lehetetlenné teszi, hogy a befektet? a tényleges jövedelme után adózzon, ha a külföldi befektetési alapok nem tesznek eleget az AuslInvestmG 17. §?ának (3) bekezdése és 18. §?ának (2) bekezdése szerinti követelményeknek, alkalmas arra, hogy a belföldi illet?ség? befektet?ket visszatartsa a külföldi befektetési alapok befektetési jegyeinek megszerzését?l, és így azt eredményezi, hogy e befektet?k ritkábban veszik igénybe az ilyen alapok szolgáltatásait.

48 A fentiekre tekintettel ezért azt a választ kell adni az els? kérdésre, hogy az EUMSZ 64. cikket úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szerepl?höz hasonló olyan nemzeti jogszabály, amely a külföldi befektetési alap befektetési jegyeivel rendelke? személyek jövedelmei tekintetében átalányadózást ír el?, ha ez az alap nem tett eleget bizonyos jogszabályi kötelezettségeknek, az említett cikk értelmében vett pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefügg? t?kemozgásokra vonatkozó intézkedést képez.

A második kérdés?l

49 Az els? kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekr?l

50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a nemzeti bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez utóbbi bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (els? tanács) a következ?képpen határozott:

Az EUMSZ 64. cikket úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szerepl?höz hasonló olyan nemzeti jogszabály, amely a külföldi befektetési alap befektetési jegyeivel rendelke? személyek jövedelmei tekintetében átalányadózást ír el?, ha ez az alap nem tett eleget bizonyos jogszabályi kötelezettségeknek, az említett cikk értelmében vett pénzügyi szolgáltatások nyújtásával összefügg? t?kemozgásokra vonatkozó intézkedést képez.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.